

Rigsdagstidende.

1857. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 138.

Tiende Session.

36te Møde.

Fredagen den 20de November.

(Fortsat.)

Grundtvig: Jeg vilde blot anmærke med Hensyn til dette Spørgsmaal, at det Gale ligger jo netop deri, at man giver visse Folk en saadan Eneret, at det for Andre skal udelukke Alt, hvad dertil paa nogen mulig Maade kan henføres. Deri ligger jo det Gale, og det er det, som meget let kan gjøre det nødvendigt, naar vi skulle blive flogere i den Henseende, at indføre i Loven Noget om, hvad der dog i alt Fald skal være undtaget fra Paatale og fra Straf. Det er heller ikke saaledes, som man siger, at det blot gjælder om, at f. Ex. det at huse Nogen om Natten, da give dem, hvad de behøve og modtage nogen Betaling, ikke endnu har været Gjenstand for Paatale, og at det heller ikke vil blive det fremtidig, thi, naar der er Noget, som efter Loven er en Overtrædelse og kan paatales, saa ikke blot udfætter den, der alligevel gjør, hvad der efter Forholdene bør gjøres, sig for Paatale, men Mange kunne ogsaa nægte Hjælp under det Paaskud, at det vilde være en Lovovertrædelse, og det vilde virkelig være en ikke saa lille Ulempe.

Indenrigsministeren: Ja, den ærede Talers Mening kan dog vel ikke være, at dette Forslag skulde tvinge Nogen til det, han ikke godvillig vil gjøre, men i alt Fald er det dog fuldkommen rigtigt, hvad der tidligere er blevet bemærket, uagtet der blev gjort Indsigelse dertil af den ærede Rigsdagsmand for Hol-

bet Amts 2den Baigkreds (Esfærning), nemlig, at det her netop kommer an paa, hvad der er den Mæring at herbergere og beværte Rejsende. Ved Anvendelsen af disse Bestemmelser kommer det frem, at vi ikke maae forverle de enkelte Handlinger, som foresalde i det daglige Liv, med saadanne Handlinger, der udføres som Mæring; det er som sagt det Samme som ved Forskjellen mellem Salg og Handel, det her kommer an paa. Forøvrigt skal jeg ganske henholde mig til, hvad der oftere er udtalt, at, medens det paa den ene Side er en meget vænskelig Sag at bringe slige Bestemmelser i en rigtig Form ind i en Lov, og, medens jeg navnlig paa ingen Maade kan ansee den her foreslaaede Form til at stemple de Handlinger, hvorom der her er Spørgsmaal, som Herbergere, for heldig; saa er der paa den anden Side heller ikke nogen retfærdiggjørende Grund eller Opfordring til at bringe dem ind derunder, thi Forholdet stiller sig langt naturligere og simplere som et Nødvendighedsforhold, som et Nødsforhold, saaledes som det stedse har været.

Da ikke flere begjærede Ordet, skred man til Afstemning, hvorved:

1) Forslag af Indenrigsministeren, tiltraadt af Udvalget:

§ 56 affattes saaledes:

„Med Hensyn til Afgang til Brandevinshandel paa Landet har det indtil videre sit Forblivende ved de gjældende Bestemmelser; saa at den kun kan erhverves ved kongelig Bevilling, der udfærdiges gennem Indenrigsmini-